

Opinia Consiliului fiscal asupra proiectului de Ordonanță de Urgență pentru modificarea art. 19 din Legea nr. 571/2003 privind Codul Fiscal (neimpozitarea profitului reinvestit)

În ziua de 21 aprilie 2014, Consiliului fiscal i-a fost remisă prin e-mail adresa Ministerului Finanțelor Publice (MFP) nr. 668810 datată 18 aprilie 2014, prin care i se solicită avizul asupra propunerii legislative referitoare la neimpozitarea profitului reinvestit. Între timp, propunerea legislativă menționată mai sus a fost adoptată în ședința de guvern din data de 23 aprilie 2014, și ulterior publicată ca OUG 19/2014 în MO nr. 308 din 25 aprilie 2014, fără a avea avizul Consiliului fiscal, obligatoriu conform art. 13 din legea nr 69/2010 (LRFB) cu modificările și completările ulterioare. Potrivit articolului din Legea Responsabilității Fiscal-Bugetare (LRFB) mai sus menționat, „în cazurile în care se fac propuneri de acte normative care conduc la diminuarea veniturilor bugetare, se va elabora fișa financiară potrivit prevederilor art. 15 din Legea nr. 500/2002, cu modificările și completările ulterioare, care trebuie să îndeplinească cel puțin una dintre următoarele condiții:

a) să aibă avizul Ministerului Finanțelor Publice și al Consiliului fiscal, conform căruia impactul financiar a fost luat în calcul în prognoza veniturilor bugetare și nu afectează țintele bugetare anuale și pe termen mediu;

b) să fie însoțită de propuneri de măsuri de compensare a impactului financiar respectiv, prin majorarea altor venituri bugetare.”

Speța în cauză este acoperită de punctul a) al articolului de lege mai sus citat, în condițiile în care nu au fost adoptate măsuri de compensare a impactului negativ asupra veniturilor bugetare.

În mod evident, o opinie a Consiliului fiscal asupra propunerii legislative în cauză nu putea fi redactată și adoptată în intervalul disponibil până la dezbaterile acesteia în ședința de guvern. Consiliul fiscal constată că, în pofida apelurilor sale repetate (vezi *Opinia Consiliului fiscal cu privire la Legea bugetului de stat, la Legea bugetului de asigurări sociale pentru anul 2013 și la Strategia fiscal-bugetară 2013-2015 actualizată, Opinia Consiliului fiscal cu privire la Raportul semestrial privind situația economică și bugetară și opinia Consiliului fiscal cu privire la proiectul de rectificare bugetară pe anul 2013, Opinia Consiliului fiscal cu privire la Legea bugetului de stat, Legea bugetului de asigurări sociale pentru anul 2014 și Strategia fiscal bugetară 2014-2016 actualizată*) de a i se asigura un interval de timp rezonabil pentru analizarea documentelor asupra cărora i se solicită opinia/avizul, MFP persistă în a trata prevederile LRFB și instituția Consiliului fiscal cu insuficientă considerație.

Scurtă descriere a propunerii legislative și a estimărilor MFP de impact asupra veniturilor bugetare. Considerații generale

Recuperarea, din punct de vedere fiscal, a investițiilor în mijloace fixe de natura echipamentelor tehnologice, se realiza, în lipsa modificărilor Codului fiscal introduse de propunerea legislativă, prin

deducerea la calculul profitului impozabil, a cheltuielilor de amortizare, calculată fie linear (tranșe egale pe durata de viață a echipamentului), fie accelerat – prin deducerea în primul an a cel mult 50% din valoarea de intrare în patrimoniu a mijlocului fix. Propunerea legislativă privind scutirea de impozit pe profit a profitului reinvestit în anumite categorii de mijloace fixe (echipamente tehnologice – mașini, echipamente tehnologice și echipamente de lucru astfel cum sunt prevăzute în subgrupa 2.1 din Catalogul privind clasificarea și duratele normale de funcționare a mijloacelor fixe) echivalează cu recuperarea din punct de vedere fiscal a investițiilor eligibile efectuate încă din primul an de punerea în funcțiune a acestora (în limita profitului contabil cumulat din anul respectiv); în plus, amortizarea va continua să fie înregistrată drept cheltuială deductibilă pe durata de viață a echipamentelor sub restricția neaplicării schemei de amortizare accelerată. Măsura legislativă respectivă este temporară, fiind aplicabilă investițiilor eligibile realizate în intervalul 1 iulie 2014 – 31 decembrie 2016. Pe termen lung, măsura apare drept neutră din punct de vedere fiscal (dacă facem abstracție de valoarea în timp a banilor): suma din profit care beneficiază de scutirea de impozit pe profit este repartizată pentru constituirea de rezerve, iar rezervele astfel constituite devin impozabile în momentul utilizării sub orice formă. De asemenea, există obligația păstrării în patrimoniu a echipamentelor pentru care s-a recurs la facilitate pentru jumătate din durata de viață normată a acestora, dar nu mai mult de 5 ani.

Măsura legislativă a fost bine primită de mediul de afaceri, în condițiile în care este de natură să îmbunătățească *cash-flow*-ul companiilor într-o perioadă în care acestea se confruntă cu constrângeri de lichiditate. Consiliul fiscal apreciază măsura drept oportună din punct de vedere economic, însă are rețineri în ceea ce privește dimensiunea evaluată de MFP a impactului negativ asupra încasărilor bugetare pe perioada acoperită de facilitate.

Nota de fundamentare atașată actului normativ trimis de MFP Consiliului fiscal estimează pierderi de venituri de dimensiuni reduse (impact anualizat mai mic de 0,1% din PIB), acestea fiind de 137,5 milioane lei în 2014 (doar un trimestru de încasări din impozitul de profit în cazul execuției bugetare *cash* ar fi afectat), 572,7 milioane lei în 2015, 604,1 milioane lei în 2016 și 153 milioane lei în 2017 (încasările pentru ultimul trimestru din 2016, an la finele căruia facilitatea expiră, au loc în primul trimestru din 2017). Documentul nu explică în nici un fel modul în care s-a ajuns la estimarea de impact inclusă. Calculele Consiliului fiscal (prezentate mai jos) indică faptul că dimensiunea pierderilor de venituri este cel mai probabil semnificativ subestimată.

MFP afirmă în aceeași notă de fundamentare că pierderile de venituri bugetare generate de măsura legislativă nu vor conduce la creșterea deficitului bugetar, urmând a fi acoperite în conformitate cu prevederile art. 21 din Legea 500/2002. Articolul citat prevede reținerea a 10% din creditele de angajament și creditele bugetare¹, repartizarea acestei rezerve urmând a se face în semestrul al doilea. În esență, pentru a respecta ținta de deficit bugetar, MFP intenționează să compenseze pierderile de venituri bugetare identificate cu reducerea unor cheltuieli (categoriile

¹ Cu excepția celor ce se referă la cheltuielile de personal, de asistență și asigurări sociale, cheltuieli cu datoria publică, cheltuieli ce decurg din obligațiile internaționale, sume alocate din Fondul de rezervă bugetară și Fondul de intervenție bugetară

de cheltuieli vizate nu sunt specificate). Cu toate acestea, trimiterea la articolul de lege mai sus citat nu derobează autoritățile de responsabilitate identificării explicite a categoriilor de cheltuieli afectate. În plus, grosul impactului măsurii este prevăzut a se materializa nu în anul curent – pentru care prevederile art. 21 din Legea 500/2002 într-adevăr funcționează, ci în următorii doi ani. O proiecție bugetară pe termen mediu care să încorporeze explicit impactul negativ pe venituri și care să identifice concret reducerile compensatoare de cheltuieli apare drept necesară, în lipsa acesteia Consiliului fiscal fiindu-i imposibil să avizeze că efectele măsurii propuse nu afectează țintele bugetare anuale și pe termen mediu.

De altfel, situația actuală reflectă un neajuns al modului în care planificarea fiscal-bugetară pe termen mediu este realizată: documentele programatice sunt vagi și puțin transparente în ceea ce privește măsurile discreționare de politică fiscal-bugetară ce urmează a fi adoptate, lipsind un angajament față de un set de măsuri care să fie și încorporate explicit în proiecțiile agregatelor de venituri și de cheltuieli. Astfel, Strategia fiscal-bugetară conține o simplă declarație de intenție cu privire la un set de măsuri de politică fiscală de adoptat, lipsind o cuantificare a impactului acestora și a termenelor concrete de implementare, traiectoriile prognozate ale agregatelor de venituri și cheltuieli nefiind consistente cu adoptarea acestora. Cu referire la speța în cauză, ultima iterație a Strategiei fiscal-bugetare se limita la a lista ca obiectiv specific „scutirea de impozitare, pe o perioadă de 5 ani, a dividendelor care vor fi reinvestite în utilaje și echipamente tehnologice, cercetare-dezvoltare, sub forma majorării capitalului social la societățile unde sunt acționari, sau participarea la capitalul social al altor societăți comerciale și care conduc la crearea de noi locuri de muncă”.

O evaluare alternativă a impactului asupra încasărilor bugetare pornind de la bilanțurile companiilor

Consiliul fiscal interpretează propunerea legislativă ca permițând companiilor să deducă din punct de vedere fiscal întreaga valoare de achiziție a activelor fixe de natura echipamentelor tehnologice în anul punerii în funcțiune a acestora, diminuându-și corespunzător profitul impozabil; având în vedere modul în care facilitatea fiscală este concepută și situația economică curentă – caracterizată de constrângeri de lichiditate la nivelul companiilor, este de așteptat ca cvasi-totalitatea firmelor care realizează investiții eligibile și sunt profitabile să apeleze la această facilitate, chiar dacă aceasta implică o constrângere temporară asupra politicii lor de dividende.

În demersul său, Consiliul fiscal pornește de la investițiile brute ale companiilor evidențiate în formularul de raportare F40 „situația activelor imobilizate”, luând în considerare impactul modificării legislative propuse asupra cheltuielilor deductibile. Analiza de impact este una *caeteris paribus*, considerând neschimbat comportamentul agenților economici în urma modificării legislative, respectiv presupunând că este realizat același nivel al investițiilor în echipamente tehnologice ca și înainte de acordarea facilității fiscale. În ipoteza modificării acestui

comportament, în sensul aducerii în prezent a unor investiții de efectuat în viitor, pierderea de venituri ar fi mai mare decât cea estimată².

Punctul de pornire al evaluării îl constituie situația imobilizărilor corporale de la finele anului 2012, pentru care există cele mai recente raportări; estimarea pierderii de venituri începe prin a fi una contrafactuală la nivelul datelor aferente anului 2012 (cu cât ar fi fost mai mici încasările din impozitul pe profit dacă facilitatea neimpozitării profitului reinvestit s-ar fi aplicat încă din acel an), urmând a fi adusă la nivelul anului curent și extrapolată în viitor plecând de la o serie de ipoteze cu privire la evoluția valorii investițiilor eligibile din perspectiva facilității. Baza de date cu bilanțurile companiilor din România la nivelul anului 2012 a fost interogată cu privire la creșterile activelor fixe din categoria „instalații tehnice și mașini” (echivalente cu investițiile brute) ale companiilor profitabile din sectoarele industrie, agricultură și telecomunicații – care prin natura activității sunt cele care investesc în echipamente eligibile din perspectiva acordării facilității fiscale (subgrupa 2.1 din Catalogul privind clasificarea și duratele normale de funcționare a mijloacelor fixe), precum și cu privire la dimensiunea profitului brut contabil realizat de acestea. Cum cheltuielile deductibile pot crește doar până la atingerea limitei reprezentate de profitul contabil, vom distinge între companii ale căror profit contabil acoperă în totalitate investițiile brute în instalații tehnice și echipamente, și companii în care acesta este inferior creșterilor de imobilizări corporale relevante. Tabelul de mai jos sintetizează rezultatele interogării, pentru prima categorie de companii fiind raportate investițiile brute, în timp ce pentru cea de-a doua profitul brut care reprezintă limita superioară de deductibilitate în condițiile acordării facilității fiscale:

Anul 2012	Industrie	Agricultură	Telecomunicații	Total investiții noi care ar putea beneficia de facilitate
Total creșteri imobilizări corporale - Instalații tehnice și mașini (companiile cu profit brut > 0 și investiții în instalații tehnice și mașini <= profit brut)	13,399	2,342	0,642	16,383
Total profit brut (companiile cu profit brut > 0 și investiții în instalații tehnice și mașini > profit brut)	1,38	0,219	0,106	1,705

Având în vedere faptul că analiza include strict acele sectoare economice la nivelul cărora sunt localizate activele fixe eligibile din perspectiva facilității fiscale, este rezonabil să evaluăm suma cheltuielilor deductibile în urma aplicării facilității ca reprezentând cuantumul creșterilor de

²În mod evident, sunt posibile efecte de antrenare în ipoteza în care investiții planificate pentru perioada de după expirarea facilității sunt aduse în intervalul acoperit de aceasta, însă nu numai că acestea sunt dificil de cuantificat, dar efectul net la nivelul veniturilor bugetare ar fi și mai nefavorabil pe termen scurt comparativ cu scenariul *caeteris paribus* – cheltuielile deductibile ar crește, profitul impozabil s-ar diminua corespunzător, cu o compensare parțială și graduală pe termen mediu și lung date fiind veniturile bugetare suplimentare datorate unei creșteri a volumului vânzărilor și a locurilor de muncă care s-ar produce mai rapid decât s-ar fi întâmplat în lipsa acordării facilității temporare.

imobilizări corporale în instalații tehnice și mașini (valoarea lor de achiziție), în limita profitului brut raportat de companii – conform tabelului de mai sus, acest quantum este de 18,1 miliarde lei, la care se adaugă amortizarea lineară, aplicabilă obligatoriu conform actului normativ. Pentru a evalua pierderea contrafactuală de venituri bugetare din aplicarea facilității la nivelul anului 2012 este necesară formularea unei ipoteze cu privire la modul în care echipamentele în cauză sunt în mod normal amortizate: scenariul de bază este construit presupunând că, în lipsa facilității, jumătate din investițiile în instalații tehnice și mașini sunt amortizate accelerat (50% din valoare în primul an și amortizare lineară pentru valoarea rămasă), iar restul linear, presupunând ca și mai sus o durată de viață a echipamentelor de 10 ani; în plus, toate investițiile sunt presupuse a fi realizate în ziua 1 a exercițiului financiar. Scenarii alternative din perspectiva acestei ipoteze sunt prezentate în anexă: scenariul *baseline* corespunde scenariului II, scenariul I presupune că recursul la amortizarea accelerată este generalizat (cea mai favorabilă situație din perspectiva pierderilor de venituri bugetare în urma aplicării facilității), iar scenariul III presupune că amortizarea lineară ar fi fost cea aplicată în cazul tuturor companiilor pentru investițiile în immobilizări corporale eligibile (cea mai nefavorabilă situație din aceeași perspectivă).

Pierderea de venituri bugetare ca urmare a acordării facilității fiscale este prin definiție egală cu diferența dintre cele două agregate de cheltuieli deductibile înmulțite cu cota de impozitare de 16%. În cazul companiilor care raportau profituri brute superioare valorii de achiziție a immobilizărilor corporale noi eligibile, diferența este de $(16,383 + 0,1 \times 16,383) - (0,5 \times 0,5 \times 16,383 + 0,5 \times 0,1 \times 16,383) = 13,11$ miliarde lei; pierderea de venituri contrafactuală la nivelul anului 2012 este egală cu această diferență ($13,11$ miliarde lei $\times 0,16 = 2,09$ miliarde lei), la care se adaugă în întregime profitul brut realizat la nivelul companiilor cu investiții în immobilizări corporale eligibile superioare quantumului profitului brut raportat înmulțit cu cota de impozitare (profitul taxabil al acestora devine zero, iar pierderea de venituri este $1,705 \times 0,16 = 0,27$ miliarde lei), rezultatul fiind de 2,37 miliarde lei. Considerând scenariile alternative, intervalul de variație al pierderii ar fi între un minim de 1,85 miliarde lei (scenariul I) și un maxim de 2,89 miliarde lei (scenariul III).

În continuare vom încerca să aducem pierderea estimată contrafactual pentru 2012 la nivelul anului curent, considerând că în 2013 (pentru care datele din bilanțurile companiilor nu sunt încă disponibile) investițiile brute în active fixe eligibile au variat față de momentul 2012 cu indicele valorii formării brute de capital fix din economie (0,9606 echivalent cu o reducere de circa 4%), iar în 2014 valoarea acestora s-ar modifica față de anul anterior cu variația nominală a PIB nominal din cea mai recentă proiecție guvernamentală, și anume cea inclusă în Programul de Convergență 2014-2017 recent publicat (creștere de 5,4%); vom presupune că acele companii care în 2012 au realizat investiții în immobilizări corporabile eligibile superioare profitului brut raportat vor continua să se afle în această situație pe întreg orizontul de aplicabilitate al facilității fiscale, iar profitul lor brut evoluează în același ritm cu PIB nominal. În aceste condiții, pierderea anualizată la nivelul anului 2014 conform scenariului de bază ar fi de 2,31 miliarde de lei, careia îi corespunde o pierdere trimestrială medie de circa 607 milioane lei - echivalentă cu minusul de încasări bugetare din impozitul pe profit la nivelul execuției bugetare *cash* a anului curent în condițiile aplicării măsurii legislative de la 1 iulie 2014. Continuând să extrapolăm volumul investițiilor brute

în echipamente tehnologice eligibile cu variațiile PIB nominal din Programul de Convergență 2014-2017 (5,5% în 2015 și 5,5% în 2016), **pierderile estimate de venituri bugetare conform aceluiași scenariu ar fi de 2,53 miliarde lei în 2015, 2,67 miliarde în 2016 și, respectiv, 675 de milioane lei în 2017. Considerând scenariile alternative, intervalele pentru pierderile de venituri ar fi de (475; 740) milioane lei pentru anul 2014, (1,98; 3,08) miliarde lei pentru 2015, (2,08; 3,25) miliarde lei și (528; 823) milioane lei în 2016 și, respectiv, în 2017. În funcție de scenariul considerat, ordinul de mărime al pierderilor de venituri estimate este de circa 3,5 până la 5,5 ori mai mare decât cuantumul avansate de MFP.**

În opinia Consiliului fiscal, intervalul descris de scenariile I (pierderea minimă de venituri) și III (pierderea maximă de venituri) acomodează și combinații diferite de ipoteze față de cele luate în calcul. Ipoteza în mod evident exagerată din spatele scenariului I (amortizarea accelerată preferată de toate companiile pentru investițiile noi înainte de introducerea facilității) produce efecte atât de favorabile asupra dimensiunii pierderii de venituri bugetare evaluate încât este puțin probabil ca o combinație mai plauzibilă de ipoteze (de exemplu, mix de amortizare accelerată și lineară în absența facilității - probabil deplasat în favoarea celei lineare, recurs parțial la facilitate și/sau comportament restricționat în cazul întreprinderilor de stat) să conducă la un quantum mai redus al acestei pierderi.

Având în vedere diferențele de proporții între estimările sale și cele a MFP, Consiliul fiscal invită MFP să prezinte public ipotezele care au fundamentat analiza și maniera de cuantificare a impactului la nivelul veniturilor bugetare a neimpozitării profitului reinvestit. De altfel, chiar în lipsa unor asemenea diferențe, un plus de transparență în ceea ce privește calculele de impact ar fi binevenit.

Date fiind toate cele de mai sus, Consiliul fiscal nu poate valida faptul că impactul măsurii propuse a fost reflectat corect în veniturile bugetare prognozate. În opinia Consiliului fiscal, dimensiunea ridicată a pierderilor de venituri și lipsa identificării explicite a categoriilor de cheltuieli vizate de reduceri compensatorii are potențialul de a compromite atingerea țintelor bugetare asumate pe termen mediu. Consiliul fiscal nu contestă oportunitatea acordării facilității scutirii de impozit a profitului reinvestit, considerând-o adecvată din perspectiva situației economice și a susținerii oferite mediului de afaceri, însă adoptarea acesteia nu trebuie făcută prin încălcarea legii, atât din perspectiva lipsei avizului său, cât și din cea a respectării regulilor fiscale instituite de LRFB.

Opiniile și recomandările formulate mai sus de Consiliul fiscal au fost aprobate de Președintele Consiliului fiscal, conform prevederilor art. 43, alin (2), lit. d) din Legea nr. 69/2010, în urma însușirii acestora de către membrii Consiliului prin vot, în ședința din data de 7 mai 2014.

8 mai 2014

Președinte Consiliul fiscal

IONUȚ DUMITRU

ANEXĂ:

Ipoteze generale:	
	Calculul se realizează diferențiat pe companii cu profit brut mai mare decât investițiile în instalații tehnice și mașini, respectiv companii cu profit brut mai mic decât investițiile în instalații tehnice și mașini.
	Valoarea pierderii de venituri pentru anul 2013 a fost calculată astfel: în cazul companiilor cu profit brut mai mare decât investițiile în instalații tehnice și mașini pornind de la suma din 2012 ajustată cu creșterea FBCF (respectiv 0,9606), iar în cazul companiilor cu profit brut mai mic decât investițiile în instalații tehnice și mașini pornind de la suma din 2012 ajustată cu creșterea PIB nominal.
	Valoarea pierderii de venituri din anii 2014, 2015, 2016, 2017 a fost calculată pornind de la suma înregistrată în anul 2013 ajustată cu creșterea PIB nominal aferentă fiecărui an.
	Încasarea veniturilor din impozitul pe profit se realizează cu un lag de un trimestru. Astfel, pierderea de venituri din anul 2014 este aferentă profiturilor realizate în trimestrul III din același an, pierderea de venituri din anul 2015 este aferentă profiturilor realizate în trimestrul IV din 2014 și primele trei trimestre din 2015 ș.a.m.d.
	Toate investițiile sunt întreprinse în prima zi a anului, astfel încât cheltuielile cu amortizarea sunt aferente unui an întreg.

Scenarii alternative de determinare a pierderii de venituri bugetare ca urmare a neimpozitării profitului reinvestit	
Scenariul I	Punctul de pornire: totalul investițiilor noi care ar putea beneficia de facilitate din sectoarele industrie, agricultură, telecomunicații în anul 2012. Pentru firmele la care investițiile în instalații tehnice și mașini sunt inferioare profitului brut au fost luate în considerare investițiile brute din anul 2012. Pentru firmele la care investițiile în instalații tehnice și mașini sunt superioare profitului brut a fost luat în considerare nivelul acestuia din urmă. Ponderea agenților economici care folosesc amortizarea accelerată: 100%.
Scenariul II	Punctul de pornire: totalul investițiilor noi care ar putea beneficia de facilitate din sectoarele industrie, agricultură, telecomunicații în anul 2012. Pentru firmele la care investițiile în instalații tehnice și mașini sunt inferioare profitului brut au fost luate în considerare investițiile brute din anul 2012. Pentru firmele la care investițiile în instalații tehnice și mașini sunt superioare profitului brut a fost luat în considerare nivelul acestuia din urmă. Ponderea agenților economici care folosesc amortizarea accelerată: 50%, ponderea agenților economici care folosesc amortizarea liniară: 50%.
Scenariul III	Punctul de pornire: totalul investițiilor noi care ar putea beneficia de facilitate din sectoarele industrie, agricultură, telecomunicații în anul 2012. Pentru firmele la care investițiile în instalații tehnice și mașini sunt inferioare profitului brut au fost luate în considerare investițiile brute din anul 2012. Pentru firmele la care investițiile în instalații tehnice și mașini sunt superioare profitului brut a fost luat în considerare nivelul acestuia din urmă. Ponderea agenților economici care folosesc amortizarea liniară: 100%.

Impactul neimpozitării profitului reinvestit asupra veniturilor bugetare la nivelul anului 2012 (mld. lei)				
	Nr. crt.	Scenariul I	Scenariul II	Scenariul III
Investiții noi care ar putea beneficia de facilitate - Companii cu profit brut mai mare decât investițiile în instalații tehnice și mașini	1	16,38	16,38	16,38
Cota amortizare accelerată	2	0,50	0,50	0,50
Pondere agentilor economici care folosesc amortizarea accelerată	3	1,00	0,50	0,00
Pondere agentilor economici care folosesc amortizarea liniară	4	0	0,50	1,00
Amortizare liniară (aplicabilă obligatoriu în cazul neimpozitării profitului reinvestit - durata medie de viață de 10 ani)	5	1,64	1,64	1,64
Cheltuieli cu amortizarea (amortizare accelerată și/sau liniară)	6=1x2x3 (Sc. I și IV) sau 6=1x2x3+4x5 (SC. II, III, V,VI)	8,19	4,91	1,64
Cota de impozitare	7	0,16	0,16	0,16
Sume deductibile de la calculul impozitului pe profit în condițiile aplicării măsurii legislative propuse	8=1+5	18,02	18,02	18,02
Sume deductibile de la calculul impozitului pe profit în condițiile neaplicării măsurii legislative propuse	9=6	8,19	4,91	1,64
Pierdere venituri față de varianta neaplicării măsurii în cazul companiilor cu profit brut mai mare decât investițiile în instalații tehnice și mașini	10=7x(8-9)	1,57	2,10	2,62
Investiții noi care ar putea beneficia de facilitate - Companii cu profit brut mai mic decât investițiile în instalații tehnice și mașini	11	1,71	1,71	1,71
Pierdere venituri față de varianta neaplicării măsurii în cazul companiilor cu profit brut mai mic decât investițiile în instalații tehnice și mașini	12=11*7	0,27	0,27	0,27
Total pierdere de venituri	13= 10+12	1,85	2,37	2,89

Scenarii privind pierderea de venituri aferentă intervalului 2014 - 2017					
		2014	2015	2016	2017
	PIB (mld. lei)	664,4	698,8	737,2	778,5
	Creștere PIB nominal	5,3%	5,4%	5,5%	5,5%
Scenariul I	Pierdere venituri (mld. lei)	0,475	1,975	2,084	0,528
	% din PIB	0,07%	0,28%	0,28%	0,07%
Scenariul II	Pierdere venituri (mld. lei)	0,607	2,527	2,666	0,675
	% din PIB	0,09%	0,36%	0,36%	0,09%
Scenariul III	Pierdere venituri (mld. lei)	0,740	3,079	3,248	0,823
	% din PIB	0,11%	0,44%	0,44%	0,11%